

givning, ikke ville falde ind under Bestemmelserne. Smidlertid finder jeg ikke ved denne Bestemmelse saadanne Betænkkeligheder, at jeg ikke skulle kunne slutte mig til den, selv om jeg, som sagt, anseer det for mindre nødvendigt at give et saadant Tillæg. — Hvad angaaer det under Nr. 5 fremsatte Forslag, skal jeg blot bemærke, at der maaskee ligger noget Ubestemt i de Udtryk, der ere brugte, naar det hedder: „Angaaende Skylbsætningen af Fordeientommene og den derpaa beroende Skattelovgivning“, da det ikke vil kunne sees bestemt, om deri indbefattes ikke blot de directe Skatter til Staten, men ogsaa de communale Skatter, hvoraf jo ogsaa nogle beroe paa Skylbsætningen. Smidlertid anseer jeg det for mindre vigtigt, hvorledes denne Bestemmelse affattes, naar det dog fremgaar klart, at den væsentligste Deel af Kongerigets Skattelovgivning træder i Kraft den 1ste April 1867, idet der da i næste Session vil være Leilighed til nærmere at bestemme og begrænse de Undtagelser, som man maatte ansee for hensigtsmæssige.

Med Hensyn til Loven i det Hele glæder det mig ganske at kunne slutte mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt; det er en Overbeviisning, jeg har faaet ved i lang Tid at hysle med de Gjenstande, der behandles i denne Lov, at, hvad der i og for sig maatte fremtræde som en politisk Nødvendighed, nemlig at den lille Deel af Slesvig, som vi have beholdt tilbage, med Hensyn til Institutioner og Lovgivning maatte smeltes sammen med det øvrige Kongerige, at dette, der maatte stee for Statens og Samfundets Skyld, tillige var et Fremstridt for Beboernes Vedkommende. Det er overordentlig heldigt, at disse to Hensyn her kunne forenes saaledes, at de paagjældende Beboere sikkert, naar de ere komne noget ud over den første Periode, der maaskee nok vil kunne medføre Vanskeligheder for dem, og i hvilken de maaskee af gammel Vane ville finde sig ubehageligt berørt af de nye Forhold, ville finde sig fuldkommen fyldestgjorte og tilfredsstillende ved de Forandringer, der ere trufne. — Der blev berørt et enkelt Punkt, som jeg ganske vist skal tage under Overveielse, men som jeg dog ikke for Djeblilket kan udtale mig med større Bestemthed om, nemlig hvorvidt der fra Regjerin-

gens Side skulde kunne gjøres Noget for at skaffe Beboerne af de paagjældende Districter en nærmere Veiledning til at forstaae den nye Lovgivning. Den ærede Ordfører anførte allerede som en Indvending imod en saadan Foranstaltning fra Regjeringens Side, hvad jeg maatte tillægge en ikke ringe Vægt, at en saadan Veiledning let i Befolkningens Vine kunde faae et authentisk Præg, idet den fremkom fra Regjeringen, og der fra Regjeringen jo ikke pleier at fremkomme andre Meddelelser end de, der afgjøre saadanne Tilfælde, hvor den afgjørende Myndighed tilkommer Regjeringen, eller hvor i alt Fald Lovforslag ere drøftede og behandlede ad den sædvanlige Wei. Dette er ganske vist en Betænkelse ved at ubearbejde en saadan Veiledning, ligesom det heller ikke er saalætt at finde en passende Personlighed dertil, hvorhos det ogsaa synes mig at være Noget, der nærmest henhører under den private Virksomhed, ligesom der allerede er noget Saadant igang her i Kongeriget. Smidlertid er det en Selvfølge, at, naar Tiden nærmer sig, jeg da skal tage under Overveielse, hvorvidt og paa hvilken Maade der af Regjeringen kan gjøres Skridt for at sætte vedkommende Beboere istand til paa en lettere Maade at erhverve sig Kundskab om den nye Lovgivning, som der skal træde i Kraft.

Høgsbro: Jeg kan være ganske enig med den ærede Minister og den ærede Ordfører i, at det vil være et stort Gode for de vedkommende Districter at faae Deel i Kongerigets Lovgivning, og at de navnlig derved ville gaae en langt større Udvikling imøde end den, de kunne faae under den Lovgivning, der hidtil har hersket der; men paa den anden Side vil det maaskee være i det ærede Things Erindring, at jeg forrige Aar tilfod mig at udtale, at det efter min Mening var ønskeligt, at der gaves de vedkommende Egne nogen Væmpelse ved Overgangen til den nye Tilstand, saa at den ikke blev saa brat, som den var bestemt i det da foreliggende Forslag, og som den tildeels ogsaa er det i det nu foreliggende. Efterat der i flere Aarhundreder har udviklet sig saa store Forskelligheder imellem de to Landsdele, truede jeg, som jeg dengang udtalte, at det